

om, ikke er de skarver, der plager os, og derfor har vi i Det Konservative Folkeparti ingen problemer med forslaget, som det ligger her. Vi har en interesse i, at der er mange forskellige fugle. Mange forskellige skarvarter. Men når det går over gevind og det går ud over andre arter, så må vi selvfølgelig søge en balance i naturen.

Ministeren var inde på spørgsmålet om jagtskader, og jeg ved ikke, om regeringen vil komme med et udspil på området, for ellers må oppositionspartierne påtage sig den opgave at sørge for at få bragt noget balance. Vi ser jo, at en del af høringssvarene er stærkt negative over for forslaget og enkelte endda anbefaler, at vi ikke ratificerer aftalen. Det synes jeg er bekymrende, men det udspringer jo af, at man ikke føler, at der er en tilstrækkelig regulering i øjeblikket. Vil regeringen være klar til at gøre noget på det område?

Vi vil gerne være med til at beskytte de lande i f.eks. Afrika, hvor nogle af de her vandfugle overvintrer, og hvor de er truet. Vil ministeren stille midler i udsigt fra Danida, fra DANCED, fra Skov- og Naturstyrelsen eller andre steder og leve op til det, der ligger i konventionen, men som der ikke er udtale om i teksten, så vi går ind og tager et aktivt ansvar for de lande, der ikke har ressourcerne til det? Det synes jeg var et godt sted, der ville virke befordrende.

Slutteligt skal det siges, at hvis man afvejer antallet af fugle, der omkommer i de danske områder, så er olieforureningen den største trussel mod en lang række af de her arter. Der omkommer langt flere på grund af olieforurening, end der omkommer ved jagt. Det skal vi have med, og derfor skal vi gøre noget ved olieforureningen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om overflytning af bekæmpelsesmiddelstatistik til Danmarks Statistik.

Af Niels Jørgen Langkilde (KF) og Hans Christian Schmidt (V) m.fl.
(Fremsat 21/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

I april 1996 behandlede Folketinget et tilsvarende forslag om overflytning af miljøstatistik til Danmarks Statistik. Siden behandlingen af det tidligere forslag har der været nedsat et udvalg, som bl.a. skulle udarbejde en samarbejdsaftale om miljø-, natur- og energistatistik. Det arbejde er nu afsluttet, og samarbejdsaftalen mellem Danmarks Statistik og Miljø- og Energiministeriet blev underskrevet i slutningen af 1996. Samarbejdsaftalen er et udtryk for, at statistikken skal produceres ubureaukratisk og hurtigt samt være korrekt og pålidelig, hvilket regeringen selvfølgelig helt kan tilslutte sig.

Som en del af samarbejdsaftalen er der nedsat et kontaktudvalg mellem Økonomiministeriet, Danmarks Statistik og Miljø- og Energiministeriet, som har til opgave løbende at følge samarbejdet i henhold til samarbejdsaftalen og vurdere, om der er behov for at ajourføre aftalen. Bliver kontaktudvalget opmærksom på, at samarbejdet om statistikkerne på nogle områder er uhensigtsmæssig, vil udvalget naturligvis finde en løsning, da alle parter sidder i udvalget.

Samarbejdet om bekæmpelsesmiddelstatistikken forløber efter regeringens opfattelse hensigtsmæssigt. Vi er naturligvis enige med forslagsstillerne i, at den statistik, der produceres, skal være aktuel, korrekt og pålidelig. Vi er af den opfattelse, at der inden for rammerne af samarbejdsaftalen mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik produceres miljøstatistik, der lever op til forslagsstillernes krav til statistik.

Hvis der under udvalgsbehandlingen fremkommer afgørende nyt i sagen, så er vi naturligvis også parat til at drøfte det med Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Men på det

grundlag, der i dag foreligger for mig, er der ingen grund til at støtte forslaget.

Erik Mortensen (S):

Nu har ministeren jo på ganske glimrende vis beskrevet, hvordan proceduren er, og det er jo sådan set alfa og omega i denne sag.

Fra Socialdemokratiets side er vi helt trygge ved den konstruktion, der nu er indført, ikke mindst i forbindelse med det kontaktudvalg, der er etableret, hvor også Økonomiministeriet deltager.

Vi har som sagt tillid til og er trygge ved at statistikkerne kommer frem i den rette form, det rette tempo og på den rette måde. Med dette udgangspunkt kan vi selvfølgelig ikke støtte det fremsatte forslag.

Peter Hansen-Nord (V):

Formålet med genfremsættelsen af forslaget fra tidligere samling er jo, at man indtil nu ikke fra oppositionens side føler, at der er tilstrækkelig afklaring i forhold til ministerens muligheder for at intervenere ved udarbejdelsen af disse statistikker. Det kan ikke siges for tit, at det, det her drejer sig om, er at have en institution, der frit og uafhængigt kan indsamle deres oplysninger og udarbejde de statistikker, som de får besked på eller selv har interesse i løbende at få gjort.

Det er meget vigtigt, at sådan noget kommer ind i nogle faste rammer, så man hele tiden kan være ajour med de vigtige statistikker, som jo ikke så sjældent er årsag til diskussioner, beslutningsforslag, lovforslag m.v. her i Folketingssalen.

Jeg forstår godt, at man som minister gerne vil have mere styr på sådan nogle statistikker. Jeg kan måske lidt ironisk udtrykke min skuffelse over, at ministeren har været så føjelig i denne sag, for det er jo et dejligt våben hele tiden at have liggende klar til at kunne lave baggrundsmateriale for forskellige tiltag på miljøside. I forlængelse af dette ville jeg som minister nok have stillet andre spørgsmål til miljøstatistikken, end ministeren har gjort.

Som ministeren har kunnet læse de senere dage, kan man på baggrund af den rapport, vi har set fra Danmarks og Grønlands geologiske undersøgelser, regne ud, at det rent faktisk forholder sig sådan, at kun 0,8 pct. af al den forurening, der sker af vores drikkevand, stammer fra landbruget. Det vil altså sige, at 99,2 pct. kommer fra andre dele af samfundet.

Som debatten kører i øjeblikket, har vi vist alle sammen indtrykket af, at det er landbruget, der 100 pct. får skylden. Jeg skal endda strække mig til at sige, at vi da gerne vil påtage os 1,9 pct. af skylden. Der skal vi så tage de midler ind, som i dag er forbudt, men som man altså desværre kan konstatere i grundvandet, selv om de ikke overskrider grænseværdierne.

Sådanne spørgsmål, der dukker op, ville det jo være interessant at få en statistiker til at sidde og regne lidt på, så man kunne fortælle danskerne, at det store problem, som regeringen slås med, og hvor regeringen har udset landbruget som værende den store skyldner i det her spil, kun bærer et sted mellem 0,8 pct. og 1,9 pct. af den forurening, der rent faktisk finder sted af det danske grundvand. Resten skyldes os alle sammen. På den ene eller den anden facon. Det være på lossepladser, fabriksgrunde og andre diffuse forureninger.

Se, det er den slags ting, som det kunne være interessant at bruge sin miljøstatistik til. Men indtil nu har den kunnet bruges til noget andet og herigennem sætte en anden dagsorden.

Anni Svanholt (SF):

Da SF's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på ordførerens vegne sige følgende:

Forslaget virker uigennemtænkt. To formål med en eventuel flytning blandes sammen. Det ene er at få mere pålidelige oplysninger, det andet at give bedre mulighed for at vurdere handlingsplaner m.m.

Det sidste spørgsmål bør i stedet løses gennem udviklingen af strategisk miljøplanlægning. Det har SF adskillige gange argumenteret for, og der er da også de første fremskridt på vej ved de påbegyndte miljøvurderinger af finansloven. Det er den vej, der skal gås for at sikre den sammenhæng af tilgængelige og sammenlignelige data, faste afrapporteringer, vurdering af handlingsplanernes målsætninger og justering af midler, som vi skal have opbygget i de kommende år.

Der kræves også handlingsplaner på alle relevante miljøområder. Det er f.eks. en skandale, at vi endnu ikke har en handlingsplan for den årlige reduktion af CO₂-udslippet, og SF vil kræve det som en del af næste års finanslov.

Den konkrete sag, som forslagsstillerne forholder sig til, har ministeren redegjort for i et samråd, uden at den kritik, som var rejst i en lille del af dagspressen, kunne bekræftes. Der-

for virker det noget specielt, at forslagsstillerne skriver:

»... hævdede mange, at Miljøstyrelsen havde grebet ind i fortolkningen af tallene.«

Hvis forslagsstillerne virkelig mener, at det er tilfældet, må de i det mindste turde skrive det direkte i stedet for at referere løse påstande.

For SF er det afgørende, at statistikken er pålidelig, og at den offentliggøres i et aftalt system, som er knyttet til en udbygget strategisk miljøplanlægning, og derfor afviser SF forslaget.

Aage Brusgaard (FP):

Beslutningsforslaget er en genfremsættelse, og første gang støttede vi beslutningsforslaget. Jeg tror endda, vi var medforslagsstillere.

Vi kan også støtte dette forslag, og det kan vi med den samme begrundelse, som står i bemærkningerne, og som forslagsstillerne også har redegjort for her fra talerstolen.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil også gerne på linje med hr. Aage Brusgaard referere til det forslag, der tidligere har været fremsat, og i den forbindelse den ordførertale, jeg holdt dengang.

Der er sådant set ikke på afgørende vis ændret noget, og jeg kan ridse op, at vores holdning er, at så længe staten sidder suverænt på opgørelserne og statistikkerne, vil der altid kunne manipuleres med dem. Uanset hvilket ministerium de ligger i, har vi altid det problem, og det betyder, at vi altid skal være på vagt.

Vi har fået ministerens redegørelse for, at der er etableret et samarbejde, og at det er konkretiseret på et stykke papir, hvordan forholdet skal være mellem Miljøstyrelsen og Danmarks Statistik vedrørende opgørelserne. Det er tilfredsstillende, i hvert fald er det mere gennemsigtigt.

Men det, der kan undre, er, hvad den konkrete anledning til genfremsættelsen er. Jeg havde egentlig troet, at forholdet mellem V og K og Miljø- og Energiministeriet, især Danmarks Miljøundersøgelser, var ændret. Der er jo netop indgået en aftale om reduktion af landbrugets udledning af kvælstof, som det hedder, og heri er der en uforbeholden anerkendelse af DMU's skøn, som også er tiltrådt af V og K, uden at man i og for sig har gravet i de beregningsmetoder, der ligger bag de skøn. Derfor undrer jeg mig, for det burde jo egentlig være

udtryk for, at man anerkender DMU's beregninger og tal. Ellers er det da en underlig aftale, man har lavet med regeringen, hvis man anerkender en institution, der decideret er part i sagen, og skriver under på, at man tager dens skøn for gode varer.

Jeg vil egentlig gerne have både V's og K's kommentar: om det er noget, man har gjort, fordi man var nødt til det, eller om der ligger en reel begrundelse bag, dvs. at man faktisk anerkender DMU's skøn. Hvis det er tilfældet, mener jeg i øvrigt også, at hele grundlaget for at rejse kritik af Miljøstyrelsens håndtering af statistikker og tal falder bort. Det virker i hvert fald underligt, når man ser to store, ansvarlige partier, der også arbejder på at blive regeringsbærende partier, indgå en aftale og give en fuldkommen anerkendelse af DMU's skøn, som jo virkelig er et skøn af format, der virkelig kan regnes på. Jeg er f.eks. ikke enig i det.

Man har skrevet under på en aftale, hvor der står, at der mangler 35.000-40.000 t, og man anerkender DMU's skøn over, hvad der skal til for at få et rent vandmiljø. Jeg vil gerne høre, hvordan det hænger sammen med begrundelsen for fremsættelsen af forslaget, nemlig at man ikke har tillid til Miljøstyrelsens tal.

Vibeke Kiil (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører på området ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Danmarks Statistik gør et glimrende stykke arbejde, og det materiale, vi modtager derfra, er et led i et langt, kontinuerligt arbejde, så tallene umiddelbart kan sammenlignes fra år til år. Danmarks Statistik har også et tæt samarbejde med tilsvarende institutioner i de øvrige europæiske lande, og vi har derfor mulighed for at sammenligne danske tal med tilsvarende tal fra udlandet.

Jeg mener bestemt, der er grund til at udvide området for Danmarks Statistiks arbejde, så der bliver konsekvens og sammenlignelighed på et større område end i dag; men jeg er ikke sikker på, at vi skal gøre det ved at overføre et enkelt område ad gangen. Lad os få en oversigt over, hvilke områder der kun bliver lavet statistik over uden for Danmarks Statistik, og lad os så på den baggrund overveje, om der er grund til at lave ændringer. Hvorfor ligger valgstatistikken f.eks. i Indenrigsministeriet? Burde den ikke også overflyttes? Lad os få en samlet oversigt,

så der ikke bliver lavet hovsalsløsninger på dette område.

Ole Donner (DF):

Der er her tale om et forslag, som tidligere har været til behandling her i Folketinget, og sidste gang støttede vi det fra Dansk Folkepartis side, og det gør vi også denne gang. Jeg vil alene henvise til det, der er sagt af tidligere ordførere, og til bemærkningerne, og vi er helt enige i forslaget og støtter det fuldt ud.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Først vil jeg gerne takke for de mange positive bemærkninger, der er kommet til forslaget, og jeg skal derefter tage de enkelte ordføreres indlæg i rækkefølge.

Først ministeren: Denne gang er det jo miljø- og energiministeren, men sidste gang var det økonomiministeren, og det er nok årsagen til, at det bliver sagt, at der er tale om en genfremsettelse. Det er det nu på sin vis ikke; det er et tema, vi har behandlet tidligere, og dengang ville vi overføre al miljøstatistik. Denne gang har vi koncentreret os om en enkelt statistik, hvor det er helt oplagt, at der er nogle problemer, hvilket også er fremgået af den offentlige debat.

I hvert fald for vores vedkommende fik vi understøttet den opfattelse, da vi var på besøg i Danmarks Statistik med Miljø- og Planlægningsudvalget. Problemet angående bekæmpelsesmiddelstatistikken er jo stadig, at det hele foregår i et ganske anderledes tempo i Danmarks Statistik, end man kan fremvise andre steder; de er dygtigere til at producere tingene hurtigere. Især når det er et område, vi gerne vil have nøje styr på, og hvor der farer afgifter om ørerne på os, er det vigtigt, at vi har de nyeste tal, og at tingene ikke tager for lang tid, og det gør de efter vores opfattelse med den måde, der bliver brugt i øjeblikket.

Hr. Erik Mortensens indlæg lå helt i forlængelse af ministerens og giver ikke anledning til yderligere bemærkninger, men det gør derimod SF's ordførerindlæg. Jeg kan ikke sige andet, end at den grundlæggende tanke bag forslaget er, at en revisor ikke skal være en del af firmaet. Den revisor, der skal stå til ansvar over for andre, ville man jo aldrig ansætte i den pågældende virksomhed, og det ville heller ikke være lovligt. Revisorer skal stå som garant for uafhængighed. Når et firma afleverer sit regnskab og en statsautoriseret eller registreret revisor

har været regnskabet igennem og sagt god for det og afleveret sin rapport, skal man være sikker på, at han ikke ene og alene er afhængig af det firma, han er revisor for.

Men det er netop det, der er tilfældet på dette område, og det er det, vi skal prøve at komme ud over. Vi skal sørge for at adskille rollen som kontrol fra dem, der måske har en interesse i, at tallene det ene år ser ud på én måde og et andet år på en anden måde, og det skal vi gøre ved at lade kontrollen udføre af en uafhængig instans, som tilfældet er, når det er almindelig regnskabsrevision, vi taler om. Og Danmarks Statistik er en sådan instans. Den har kildekritik, den har evne til og dygtighed i at udarbejde statistikker, og den nyder en meget høj grad af troværdighed i hele befolkningen. Det er altså årsagen til vores ønske.

Jeg vil også sige, at når vi har skrevet i bemærkningerne, at der var påstand mod påstand i denne sag, skyldes det ikke, at problemet er, om den ene eller den anden havde ret, eller om Miljøstyrelsen greb ind eller ej. Hovedproblemet er, at der overhovedet kunne rejses en sag, og at der var noget røg at gå efter. Om det så brændte eller ej, skal jeg undlade komme ind på, for det er ikke det interessante i denne debat, og det er ikke det, der er afgørende for, om forslaget er interessant eller ej. Problemet er, at det kom så vidt, at man kunne rette beskyldninger mod Miljøstyrelsen, og så må vi sørge for, at Miljøstyrelsen ikke kommer i en tilsvarende situation en anden gang, ved at tage ansvaret fra dem. Det er årsagen til fremsættelsen af forslaget, og derudover synes jeg i øvrigt ikke, der er noget galt i, at vi også ønsker at kunne give pålidelige tal til dem, der benytter statistikken.

Jeg vil gerne takke Fremskridtspartiet for støtten, og jeg skal sige, at vi glemte at spørge de andre støttepartier, inden vi fremsatte forslaget, og det skal jeg beklage. Jeg tror, det er ganske rigtigt, at Fremskridtspartiet og vistnok også Dansk Folkeparti var med sidste gang, og det glemte vi i skyndingen.

Hr. Bent Hindrup Andersen synes ikke, at Danmarks Statistik er uafhængig, men jeg må gøre opmærksom på, at den er uafhængig i langt højere grad end Miljøstyrelsen. Danmarks Statistik har en uafhængig bestyrelse, og det er ganske væsentligt. Den er sikret en større uafhængighed, selv om den ressortmæssigt hører under Økonomiministeriet, og det ville være en glæde, hvis den stod for langt flere statistikker.

Det er også et svar til CD's ordfører, der havde fat i, om vi ikke skulle overføre noget mere. Det var netop det, vores første forslag gik ud på, nemlig at al miljøstatistik skulle overføres. Formålet med Danmarks Statistik er jo, at den skal være selve statistikvirksomheden i Danmark, hvor tingene foregår efter ensartede principper og tidsfrister, og det ville efter konservativ opfattelse være glædeligt, hvis en langt større del af statistikproduktionen lå i Danmarks Statistik.

Men tilbage til hr. Bent Hindrup Andersen, som spurgte: Hvad med DMU's skøn? Har vi skrevet under på, at de er de eneste rigtige? En stor del af forhandlingerne gik faktisk med at gøre opmærksom på, at der var andre muligheder, og at der i høj grad kunne sættes spørgsmålstegn ved DMU's modelberegninger. Det er også grunden til, at vi ikke har overtaget DMU's tal entydigt, men at de er blevet holdt op mod tal fra en anden forskningsinstitution, og at de er vurderet med betydelig usikkerhed i den aftale, der er indgået. Det er derfor, der står 35.000-40.000 t, og der er altså en logisk forklaring på det.

DMU har vi på mange måder tillid til, og mange af medarbejderne har gjort et godt arbejde. Men jeg vil også sige, at DMU på det seneste har haft et par sager, hvor vi synes, der har været grund til at rejse lidt kritik. Men lad der så være sagt nok om det, for det ligger unægtelig lidt uden for forslaget at diskutere DMU, da det er Danmarks Statistik og Miljøstyrelsen, vi ønsker at diskutere.

Jeg vil til sidst også gerne takke hr. Ole Donner for støtte til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om kommunernes afgivelse af beretning om miljøindsats og styrkelse af lokalt Agenda 21-arbejde (»Grønne kommuner og amter«).

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.
(Fremsat 4/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Formålet med det beslutningsforslag, SF har fremsat, er, at kommunernes og amternes årlige beretninger og samspillet med borgere og virksomheder om udarbejdelsen af beretningerne skal styrke det lokale »Agenda 21«-arbejde for at fremme en bæredygtig udvikling, og jeg skal med det samme sige, at det er vi i regeringen helt enige med forslagsstillerne i.

Ved forespørgselsdebatten den 20. november 1997 stod et meget bredt flertal bag et forslag til vedtagelse, som bl.a. forpligter regeringen til at fastsætte lovkrav til kommunerne om lokale »Agenda 21«-redegørelser. Denne forpligtelse agter regeringen at indfri i forbindelse med det forslag om ændring af planloven, som har været til høring, og som vil blive fremsat her i Tinget i februar måned.

SF's beslutningsforslag tager udgangspunkt i de gældende regler om indberetning af kommunernes og amternes årlige beretninger om miljøtilsyn. Det er de beretninger, som foreslås udvidet, så de også kommer til at omfatte lokale Agenda 21 og grønne regnskaber. I stedet for at tage udgangspunkt i indberetningerne til Miljøstyrelsen har jeg valgt at knytte det lokale Agenda 21-arbejde til kommune- og regionplanlægningen og drage fordel af de procedurer, som findes på planområdet.

I det forslag, der kommer til behandling her i Tinget i februar måned, foreslås det, at kommunernes og amternes beretninger om det lokale Agenda 21-arbejde bliver en del af de redegørelser, som skal laves i forbindelse med revision af kommune- og regionplanerne. Der er en del kommuner, der allerede gør det i praksis, og som bekendt behandler man i region- og kommuneplanerne en række emner, som har stor indflydelse på, om der bliver en bæredygtig